

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana 8

Data 27 d'agost de 2006

8

PAÏSOS CATALANS

EL PUNT | Diumenge, 27 d'agost del 2006

Les obres de la Punxa començaran a final de setembre i les volen acabar per Fires

Avui a la matinada ha fet 33 anys de la demolició dels cinc xalets de la Urbanització Teixidor, dissenyats també per Masó

● En un petit tram de la carretera de Santa Eugènia de Girona, hi van conviure gairebé mig segle tres projectes encarregats per la família Teixidor a l'arquitecte Rafael

Masó: la Farinera (1910), avui seu d'El Punt; la Punxa (1923), seu del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, i cinc xalets espectaculars (1928). Aquesta matinada, a hores petites, s'han complert

33 anys de la demolició dels cinc xalets de la Urbanització Teixidor, protegits, fins i tot, per la direcció general de Belles Arts del règim franquista. Avui, a les portes de l'Any Masó, que culminarà el setembre

del 2007, també s'està a l'expectativa de les obres de reconstrucció de la cúpula verda de la Punxa, decapitada el 14 de juliol. Començaran a final de setembre i les volen haver enllestits per Fires

El petit tram de la carretera de Santa Eugènia a tocar de l'estació del tren d'Olot —també és eliminat amb la impunitat del règim falangista—, és avui un potent espai massonià. Ho hauria estat més, molt més, amb els cinc xalets de la Urbanització Teixidor. Van ser enderrocats per poder-hi construir grans blocs de pisos al seu lloc i obtenir més plusvàlues. Precisament per això, l'endemà mateix, dia de Sant Agustí, el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, el primer col·lectiu que va reaccionar davant l'escàndol, va demanar que la destrucció d'aquella obra d'art fos compensada en forma de zona pública. I el 31 d'agost, la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes secundava la proposta dels aparelladors.

Per què ho van fer?

Tothom sabia que l'Ajuntament havia fet els ulls grossos i que tot havia estat planificat des de feia temps. Ho va reconèixer ahir mateix a El Punt un portaveu de la família Teixidor, els industrials propietaris de la Urbanització: «Tothom estava al cas que es faria. Si van fer els ulls grossos va ser perquè eren coneixedors del nostre problema. Estàvem lligats de mans i peus per la declaració de patrimoni. O sigui, després d'haver volgut fer una obra amb algú que sembla important, els hereus, no podem exercir de propietaris. Estem subjectes al que ens diuen uns als quals interessa l'obra i, en canvi, no tenim cap compensació moral ni material. No entenem per què havíem de quedar hipotecats per a tota la vida.» El mateix portaveu assegura que les cases van haver de ser molt reformades després de la Guerra Civil, ja que van quedar molt malmeses arran dels bombardejos franquistes.

L'Ajuntament va fer l'orní i es va limitar a fer una nota ambigua. Tot-

► Amb xalets i sense.

L'edifici de la Punxa ha presidit la carretera de Santa Eugènia des del 1923. A dalt de tot, imatge actual del carrer, amb la punxa escapçada per un llamp el 14 de juliol. Al mig, el carrer a començament dels anys 70, amb cases dissenyades per Masó al costat. La foto inferior és d'un dels magnífics xalets enderrocats. / JORDI SOLER I DEMARCACIÓ DE GIRONA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA.

hom es va enfadar i el Col·legi d'Aparelladors va anar als tribunals. Evidentment, es va imposar la justícia del règim amb el sobreesment del cas. Com era de preveure, la direcció general de Belles Arts va aturar l'expedient obert

l'octubre del 1971 per declarar els xalets monument històric-artístic. Aquesta declaració no es produiria fins a l'1 d'abril del 1981, en temps de la democràcia, durant el primer govern Calvo-Sotelo. El 1977 ja hi havia un projec-

te per construir pisos i pisos a les finques ocupades pels xalets Masó. I els aparelladors protestaven, però qui se'ls hauria d'haver escoltat no ho feia. En l'article, *Quan la pedra madura*, Narcís-Jordi Aragó recorda la carta datada el 13

d'abril del 1977 que l'aleshores president del Col·legi d'Aparelladors, Joan Maria Gelada, va enviar a l'alcalde, Ignasi de Ribot, per exposar-li la seva preocupació per la degradació de la Casa de la Punxa. I com que ningú no els va

fer cas, Gelada i els seus van tirar pel dret i el març del 1979 van comprar «l'únic edifici d'una illa de cases on estaven situats els xalets Masó, que foren derruïts de manera gens clara i denunciada el fet insistentment pel Col·legi sense que l'Ajuntament es definís i ni tan sols aplicés a la immobiliària les sancions que marca la Llei». El 1979 van començar les obres de restauració de la Casa de la Punxa, realitzades segons un projecte del despatx d'arquitectura format per Tarrús, Bosch i Vives. L'endemà de Sant Jordi del 1982 es va inaugurar la Casa de la Punxa. Projectada com uns grans magatzems i casa de lloguer, ha acabat sent la seu del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. El 14 de juliol del 2006 un llamp va afectar la part superior de la torre cilíndrica, i la cúpula verda que corona l'edifici històric va quedar greument malmesa. Tot i això, l'estructura de l'edifici va quedar fora de perill. Inmediatament després tothom es va posar a treballar. Als ceramistes de la Bisbal d'Empordà se'ls va encarregar una nova partida de rajoles per reconstruir la cúpula. El president del Col·legi d'Aparelladors, Ernest Oliveres, calcula que tindran les rajoles a final de setembre, moment en què també es vol tenir aixecada la bastida per fer l'obra. Les obres les voldrien tenir enllestides per les Fires de Sant Narcís. També s'ha encarregat un informe a especialistes en parallamps. És... dir si convé posar-ne dos i quina és la millor posició del parallamps perquè no es torni a produir un accident d'aquesta dimensió. Oliveres sosté que ara és el moment de fer aquestes obres. Entre aquest setembre i el del 2007 se celebrerà l'Any Masó, per commemorar que el 7 d'abril de l'any 1906 Rafael Masó Valentí va obtenir el títol d'arquitecte.